

ทุกคนก็ร้องเรียนมาว่า ทำไมไม่ทำอย่างนี้ ทำไมไม่ทำอย่างโน้น ตรงนี้ก็ต้องการเหมือนกัน. จริง แต่ว่ากำลังเงินมันไม่มี ก็จะต้องทำตามทีนี้กว่าควรจะทำ.

อันนี้ก็อาจไม่น่าพูด ที่ทำโครงการพระราชดำรินี้ ทำตามมีตามเกิด ไม่ใช่มีแผนแท้. แผนนะมี แต่ว่าไม่ปฏิบัติ. ปฏิบัติทั้งหมดไม่ได้. ถ้าปฏิบัติทั้งหมด จะต้องสร้างเมืองใหม่ แล้วสร้างเมืองใหม่ก็เกิดปัญหาในทุกทาง ทั้งทางนิติศาสตร์ ทางการค้า และทางวิศวกรรม. มีความคิด มีโครงการที่จะสร้างเมืองใหม่ แต่ไม่ใช่อย่างที่เขาคิดจะทำกัน. อย่างที่เขาคิดจะทำกัน สร้างเมืองเพื่อที่จะเกิดปัญหา. แต่ที่เราคิดเป็นการสร้างเมืองเพื่อที่จะเป็นตัวอย่าง และทำให้เมืองเดิมของเราคือกรุงเทพมหานครนี้ เป็นเมืองที่โปร่ง เป็นเมืองที่น่าดู เป็นเมืองประวัติศาสตร์ และเป็นเมืองสวยงาม. ส่วนเมืองใหม่นั้นก็จะเป็นเมืองสวยงามเหมือนกัน และสะดวกสบายทุกอย่าง. สำหรับเรื่องของรถ จะเป็นลอยฟ้าหรือดำเนินก็ไม่ทราบ ก็จะมีได้ แต่วางแผนให้ดี ไม่ต้องเกิดปัญหา. อย่างทำรถใต้ดิน ที่เป็นปัญหา คือเดี่ยวไปชนเสาเข็ม. ถ้าเล่นไปที่ไหน ต้องไปชนเสาเข็มแน่นอน ถ้าทำใต้ดิน. ที่ที่เสนอจะไม่ต้องไปชนเสาเข็ม เพราะไม่มีเสาเข็ม แล้วก็สร้างการขนส่งมวลชนที่เหมาะสม. การคมนาคมมีทั้งถนน มีทั้งทางต่างระดับลอยฟ้า มีทั้งทางใต้ดิน มีทั้งคลอง สำหรับให้มีการคมนาคมทางเรือก็ได้ คลองสำหรับระบายน้ำก็ได้ ทำทั้งหมดให้เสร็จ.

อันนี้เคยไปถามคนที่เขารู้ทางอนาคต. ถามเขาว่าเซียด ๗๒ นี้ ก็มีเป้าหมายแล้วที่จะสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันภัยแล้ง แต่ว่าเซียด ๘๔ จะมีเมือง เรียกว่าเมืองสวรรค์ เมืองที่ดี มีใหม่ มีทางใหม่. เขาบอกว่ามีทาง. ก็เลยขอให้ไว้ใจว่าเราคิด คิดอยู่ จะสร้างเมืองสวรรค์ จะทำให้กรุงเทพมหานครนี้เป็นกรุงเทพฯ เมืองสวรรค์ แล้วก็เมืองใหม่นั้นก็จะเป็นเมืองสวรรค์เหมือนกัน. ไม่ได้เป็นการย้ายกรุงเทพฯ ไปที่อื่นไกล แต่ว่าเป็นการปรับปรุงให้ดีขึ้น. อันนี้พูดอย่างนี้สำหรับแห่ท่าน ให้ท่านคิด เพราะว่าแต่ละคนก็คงต้องคิดว่า เอ้อ... จะไปทำที่ไหน ก็คิดเอาเอง. ก็เคยพูดเสมอว่า ถ้าบอกให้ทราบว่าจะทำตรงไหน เดี่ยวเกิดเดินขบวนมา แล้วก็มาต่อว่า. แต่อันนี้มาต่อว่าก็ต้องยอม แต่ว่าก็เป็นโอกาสที่คิด. ฉะนั้นเลยทำให้คิดว่าทุกอย่างนี้จะต้องอาศัยทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายนิติศาสตร์ อย่างที่ท่านเป็น ทั้งฝ่ายวิศวกรรม ทั้งฝ่ายรัฐศาสตร์ แล้วก็ฝ่ายอื่นๆ ทุกๆ ด้าน. ฉะนั้นที่พูดอย่างนี้ก็เพื่อให้ท่านทราบว่า กำลังคิด ไม่ใช่ไม่คิด แล้วก็หวังสำเร็จตามที่คิด เป็นเวลาอีกรอบครึ่ง หมายความว่า ๘๔. เซียด ๘๔ ถ้าช่วยกันทำจริงๆ แล้วสำเร็จแน่. ก็เลยนึกว่าเซียด ๗๒ นั้นน่าจะกำลังสำเร็จ เพราะว่าเดี๋ยวนี้อุปสรรคต่างๆ ก็ผ่านพ้นไปอย่างดี คนเข้าใจ. หมายความว่า คนเดี๋ยวนี้เข้าใจว่าต้องทำอะไร. เมื่อเซียด ๖๐ จะทำอะไร ทำไม่ได้. จะบอกให้ทำอย่างนี้ก็คัดค้าน ทำอย่างโน้นก็คัดค้าน. แต่มาเซียดครึ่ง ๖๖ นั้น คนก็รู้สึกว่าจะเข้าใจว่าต้องทำอะไร และทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันทำ.